

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 36.907/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 6 april 2004 door de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "tot vaststelling van de algemene regels inzake de erkenning en basissubsidiëring van mobiliteitsverenigingen en koepels van verenigingen en de subsidiëring van mobiliteitsprojecten", heeft op 26 april 2004 het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de te vervullen vormvereisten.

Daarnaast bevat dit advies ook een aantal opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het ontwerp heeft kunnen verrichten.

*
* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse regering beoogt de nadere uitvoering van het decreet van 13 februari 2004 tot vaststelling van de algemene regels inzake de erkenning en basissubsidiëring van mobiliteitsverenigingen en koepels van verenigingen en de subsidiëring van mobiliteitsprojecten.

Het ontwerp regelt inzonderheid de erkenning en de basissubsidiëring van mobiliteitsverenigingen en koepels van verenigingen (artikelen 2 tot 10), de subsidiëring van mobiliteitsprojecten (artikelen 11 tot 19) en de controle op de subsidies (artikel 20).

BEVOEGDHEID VAN HET VLAAMSE GEWEST

3.1. In zijn advies 35.650/1/V van 28 juli 2003 over het ontwerp, dat het voornoemde decreet van 13 februari 2004 is geworden, heeft de Raad van State met betrekking tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest het volgende opgemerkt:

.../...

"Zoals wordt aangegeven in de memorie van toelichting (artikelsgewijze bespreking bij artikel 1 van het ontwerp), moet de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest om de ontworpen regeling vast te stellen worden gezocht in artikel 6, § 1, X, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen waarbij aan de gewesten een aantal aangelegenheden inzake «de openbare werken en het vervoer» worden toegewezen. Bedoeld zijn kennelijk de sub 1° en 8° van dat artikel 6, § 1, X, vermelde bevoegdheden inzake respectievelijk «de wegen en hun aanhorigheden» en «het gemeenschappelijk stads- en streekvervoer».

Omdat het ontwerp is geconcipieerd als een kaderdecreet en niet meer is dan de aanzet van een regeling die pas met de uitvoeringsbesluiten een concreet evalueerbare inhoud zal verwerven, en gelet inzonderheid op het ontbreken van de vereiste precisering van de draagwijdte van de aan de Vlaamse regering verleende machtigingen (...), kan in dit advies geen definitieve uitspraak worden gedaan over de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest om de ontworpen regeling vast te stellen. Er kan evenwel bezwaarlijk worden betwist dat het voornoemde artikel 6, § 1, X, 1° en 8°, de vereiste basis kan bieden voor een van de gewesten uitgaande regeling waarbij mobiliteitsverenigingen worden erkend en gesubsidieerd en waarbij wordt voorzien in subsidies voor mobiliteitsprojecten. Vereist is daarbij evenwel dat de vast te stellen regeling voldoende nauw aansluit bij de in de voornoemde bijzondere wetsbepaling aan de gewesten opgedragen aangelegenheden" ⁽¹⁾.

3.2. Ook in het voorliggende ontwerp wordt geen duidelijk verband gelegd met de bevoegdheden van de gewesten inzake "de openbare werken en het vervoer".

Zo wordt voor de erkende en gesubsidieerde verenigingen enkel vereist dat ze actief zijn rond mobiliteit of verkeersveiligheid (artikelen 2 en 3). De mobiliteitsprojecten moeten bijdragen tot één van volgende doelstellingen (artikel 11): (1°) het terugdringen van de verkeersonveiligheid en het reduceren van het aantal verkeersslachtoffers, (2°) het bevorderen van een verhoging van het aandeel van de verplaatsingen in het personenvervoer ten voordele van het openbaar vervoer of de zachte vervoersmodi, (3°) het bevorderen van de bereikbaarheid van steden en gemeenten en het waarborgen van de toegankelijkheid van het vervoerssysteem voor alle burgers, en (4°) het bevorderen van de verkeersleefbaarheid en het terugdringen of beperken van schade aan milieu of natuur.

In de mate dat uit die ontworpen bepalingen moet worden afgeleid dat ook verenigingen en projecten die enkel de bevordering van de verkeersveiligheid beogen, voor erkenning en subsidiëring in aanmerking komen, sluit de ontworpen regeling

⁽¹⁾ Parl. St., Vl. Parl., 2003-04, nr. 1959/1, (29), 34.

onvoldoende nauw aan bij de in de voornoemde bijzondere wetsbepalingen aan de gewesten opgedragen aangelegenheden.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. In het eerste lid van de aanhef schrijve men "... decreet van 13 februari 2004 ..." in plaats van "... decreet van 4 februari 2004 ...".

Dezelfde opmerking geldt voor artikel 1, 1°, van het ontwerp.

5. In het derde lid van de aanhef kan het nummer (36.907/3) van het voorliggende advies worden vermeld.

Artikel 2

6. Men schrijve in de inleidende zin "... onverminderd de voorwaarden bepaald in artikel 3 van het decreet ..." in plaats van "... onder voorbehoud van de toepassing van artikel 3 van het decreet ...".

Mutatis mutandis geldt deze opmerking eveneens voor artikel 3 van het ontwerp.

7. Volgens artikel 2, 2°, van het ontwerp moet een mobiliteitsvereniging, om te worden erkend, o.m. haar leden in hoofdzaak werven "in het Vlaamse Gewest of onder de Vlamingen en de Vlaamse verenigingen in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest".

De bevoegdheid van het Vlaamse Gewest is beperkt tot het grondgebied van dat gewest. Artikel 2, 2°, van het ontwerp lijkt een voorwaarde te bevatten die de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest gedeeltelijk te buiten gaat. Een meer geschikte voorwaarde zou erin bestaan dat de activiteiten van de vereniging gericht moeten zijn op de mobiliteit binnen het Vlaamse Gewest.

Artikel 4

8. Het eerste lid van dit artikel heeft geen normatieve draagwijdte en dient dus te worden weggelaten.

Artikel 6

9. Luidens de eerste volzin van het tweede lid van dit artikel kan de jaarlijkse vaste basissubsidie voor een erkende vereniging nooit meer bedragen dan de jaarlijkse kosten voor een voltijds educatief medewerker en een halftijds administratief medewerker, verhoogd met 25 % voor de financiering van de werkingskosten. Aldus wordt een grens gesteld aan de jaarlijkse vaste basissubsidie.

Die bepaling is in strijd met artikel 10 van het voornoemde decreet van 13 februari 2004. Luidens dat artikel bedraagt het vaste gedeelte van de basissubsidie 3/4 van de beschikbare kredieten, en wordt het evenredig verdeeld onder alle erkende mobiliteitsverenigingen en koepels van verenigingen.

De Vlaamse regering mist dan ook de bevoegdheid om van deze regel af te wijken.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	D. ALBRECHT,	staatsraad, voorzitter,
	P. LEMMENS, B. SEUTIN,	staatsraden,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. R. VANDER ELSTRAETEN, eerste auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

D. ALBRECHT